

Στο ορόμο της έτσι όπως περπατούσε της έπεσε ένα βελανίδι στο κεφάλι
την πόνεσε λίγο γύρισε το κεφάλι της και είδε πάνω σε ένα κλαδί σε ένα
δέντρο έναν σκίουρο με φουντωτή ουρά που έτρωγε βελανίδια. Τον
σκίουρο τον έλεγαν Βελανιδούλη γιατί του άρεσαν πολύ τα βελανίδια

Η Καφετούλα είχε κουράσει ρώτησε τον Βελανιδούλη πού μπορεί να πάει να κοιμηθεί γιατί πλησίαζε ο χειμώνας. Ο Βελανιδούλης χαιρέτησε την Καφετούλα και της είπε το όνομά του ,την είδε λίγο στεναχωρημένη και την ρώτησε τι είχε γίνει.

Η Καφετούλα του είπε τι είχε συμβεί..τότε ο Βελανιδούλης είχε μια ιδέα σκέφτηκε για να μην μείνουν μόνοι τους το χειμώνα να πάει μαζί της για να κάνουν παρέα. Την ρώτησε εάν ήθελε να πάνε μαζί στο βουνό στο Πήλιο να βρουν μεγάλες πέτρες και φύλλα να φτιάξουν μια σπηλιά να μείνουν να έχει και μια λιμνούλα για να πίνουν νερό.

Η Καφετούλα χάρηκε δέχτηκε και ξεκίνησαν να περπατάνε . Ξαφνικά
συννέφιασε άρχισε να φυσάει, να χιονίζει και να κάνει κρύο. Ξεκίνησε
χιονοθύελλα και χάθηκαν στο βουνό.